

Barneperspektivet

I den norske debatten om "likekjønnet ekteskap" har voksenperspektivet hittil stått i fokus. Er det ikke på tide å fokusere på barns rettigheter og behov?

Mange kristne aktører nekter å snakke om barnas situasjon i likekjønnet ekteskap, enda retten til barn var hovedgrunnen til at Partnerskapsloven ble avskaffet i 2009 og erstattet av den kjønnsnøytrale ekteskapsloven.

Å tenke seg likekjønnet ekteskap som en samlivsinstusjon uten barn, er blåøyd og utopisk. Det skjønte politikerne. Det bør også kirkeledere og alle kristne innse.

1. Ønsketenkning. Da flertallet av biskopene i Den norske kirke sa ja til likekjønnet ekteskap, skrev de i sin anbefaling til Kirkemøtet: «Vi fastholder fortsatt at det er mulig å være tilhenger av likestilling mellom heterofile og homofile når det gjelder adgang til å inngå ekteskap, og samtidig være imot den tilsvarende likestilling når det gjelder adgang til adopsjon og assistert befruktning.» Dette er med respekt å melde ren ønsketenkning. Ekteskapslovens og politikernes klare intensjon er nemlig "full likestilling", inkludert retten til barn.

2. Kirkelig B-ekteskap? Ekteskap uten rett til barn vil ikke være ekteskap, men partnerskap. Både politikere og aktivister vil ved en slik ordning anklage kirker og menigheter for å innføre et B-ekteskap eller "partner-ekteskap". Hvordan skal menigheter i praksis gjennomføre et slikt prosjekt? Må parene love at de aldri skal få barn? Vil menigheter nekte å vie par som allerede har skaffet seg barn? Slike løsninger vil føre til skandaleoverskrifter i media og skape et massivt press fra politikere og journalister, fra Foreningen Fri og fra mange andre.

3. Planlagt farløshet. I den kjønnsnøytrale ideologien blir to menn eller to kvinner definert som rette ektefolk. Betydningen av mann og kvinne, mor og far er oppløst. Planlagt farløshet og morløshet blir en nødvendig del av definisjonen på en

naturlig og normal familie. Hvis kirker og menigheter tilpasser seg denne ideologien, vil det bety et radikalt brudd med det kristne kirker hittil har lært om ekteskap, foreldreskap, familie og barn.

4. Barn på kunstig vis. Barn hører naturlig med i tenkningen om ekteskapet i alle kulturer til alle tider. Men fordi likekjønnede par ikke kan få barn på naturlig måte, legger staten nå til rette for at de kan skaffe seg barn på kunstig vis – via fremmed sæd eller egg, donorer eller surrogatmødre. Dette blir en del av pakken som kirker og menigheter må godta, dersom de gjør ekteskapsteologien kjønnsnøytral. Det finnes faktisk ingen vei utenom, uansett hvor mye man skulle ønske det.

5. "Medmor". Barneloven §4a sier: "Eit barn kan ikkje ha både ein far og ei medmor." Et barn som har fått en "medmor", har altå ingen far, ifølge norsk lov. Medmor erstatter far og hans slekt for all framtid. Hun overtar alle fars rettigheter og plikter. Kan en kirke eller menighet som har Jesus til forbilde, legitimere en slik familieideologi?

6. Kjærlighet – også til barn. Kristne er kalt til å møte lesbiske, homofile, bifile, transpersoner og alle mennesker

med respekt og nestekjærlighet. Men det bør aldri skje på bekostning av barns gudgitte rett til sin mor og far. Kirken viser ikke Jesu kjærlighet og respekt overfor barn hvis den godtar at mor eller far blir definert som overflødig og irrelevant i barns liv.

7. Usynliggjøring av barneperspektivet. Mange kristne i Norge usynliggjør barneperspektivet i debatten om "likekjønnet ekteskap" – bevisst eller ubevisst. De argumenterer med at barn er "en annen sak" og "annen debatt". Det er selvsagt ikke sant. Ekteskap og barn hører intimt sammen. Ved å usynliggjøre barneperspektivet, skyver man et av de aller viktigste problemene ved likekjønnet ekteskap under teppet! Voksnes krav, ønsker og behov gjennomsyrrer hele tenkningen og debatten. Hvem taler barnas sak?

8. Manipulerende språkbruk. Ved å bruke barneperspektivet ser man lett at retorikken om "diskriminering", "rettigheter" og "likestilling" er manipulerende. Det er jo barna som blir diskriminert, mister rettigheter og ikke blir likestilt med andre barn når staten legger til rette for planlagt farløshet og morløshet. Barna blir taperne når mor-far-barn-relasjonen ikke lenger regnes som samfunnets unike grunncelle.

1. Les teksten høyt og samtal om innholdet, gjerne ett punkt om gangen. Hvilke tanker, assosiasjoner og følelser får dere?

2. Hvilke momenter og argumenter er dere enige i? Hvilke deler av teksten er dere eventuelt skeptiske eller tvilende til?

Spørsmål til samtale

3. Hva tenker dere om "medmor" beskrevet i punkt 5?

4. Flertallet på Stortinget mener at staten må lovfeste at også enslige kvinner har rett

til barn – med statens hjelp. Snakk sammen om argumenter og motargumenter angående assistert befruktning for single kvinner.

5. Hvilke momenter og argumenter på dette arket synes dere har størst vekt? Har dere andre momenter i tillegg?

